

Lieve familie, vrienden en donateurs

Zoetermeer, januari 2017

Allereerst natuurlijk de allerbeste wensen voor 2017!

Zo aan het begin van het jaar is een mooi moment om even terug te kijken naar het bezoek wat ik bracht aan onze projecten in India, in januari 2016.

Het was heerlijk om iedereen en vooral de kinderen weer eens te zien. Ik begon mijn bezoek in het Radha Kishan Home in Hyderabad. Het eerste wat mij opviel, is dat de stad en de bijbehorende drukte rond het kindertehuis zijn opgerukt. Maar nog altijd ervaar je een oase van rust op het moment dat je het terrein van het kindertehuis oploopt. Wat wel anders is, is dat beide 'tantes' Vijyawati en Shashikala zijn overleden. Twee prachtige mensen die hun hele leven in dienst van de kinderen hebben gegeven en voor altijd met het Radha Kishan Home verbonden zullen blijven.

Het tweede wat me opviel is dat er meer kinderen dan ooit in het tehuis zijn. Maar liefst 305! De kinderen maken een vrolijke en gezonde indruk en zoals altijd hebben ze weer een show voorbereid met muziek en dans.

Naast een hoop lol zijn er uiteraard ook serieuze zaken te bespreken.

Dit keer was ik uitgenodigd om een bestuursvergadering bij te wonen en vanuit Manasu punten in te brengen.

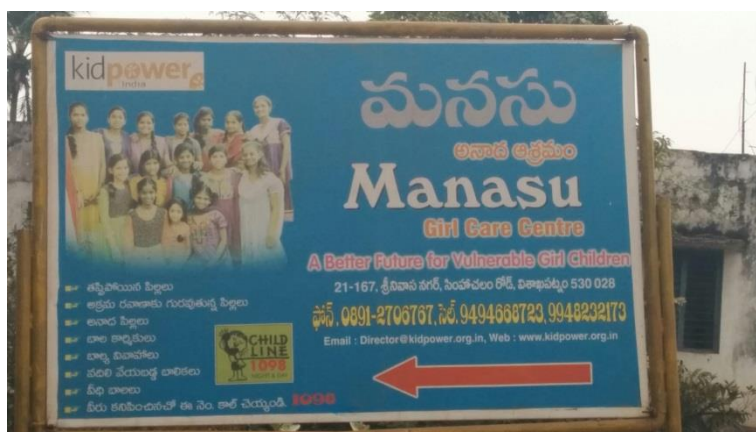
Dinoo Khanna is niet langer de voorzitter van het bestuur, zij heeft de fakkel overgedragen en is vanwege gezondheidsredenen ook niet meer belast met de dagelijkse leiding. Jenny Gupta, het hoofd van de Daghe school heeft nu de dagelijkse leiding.

Stichting Manasu stelt voor om de kinderen die inmiddels een goed salaris verdienen, mede doordat zij gebruik hebben gemaakt van een door ons gefinancierde studie, deze terug te laten betalen. Hiermee worden nieuwe fondsen gecreëerd waardoor andere kinderen ook weer kunnen studeren. Het voorstel wordt door het bestuur positief ontvangen en men gaat bekijken of dit in de praktijk uitvoerbaar is.

Natuurlijk mocht een bezoek aan het jongenstehuis niet ontbreken. Ik moet altijd lachen als ik daar aankom, er ontstaat een enorm tumult om alle jongens netjes voor het huis neer te zetten zodat zij mij kunnen verwelkomen met een bos bloemen (welke na een minuut of 10 aardig verlept zijn).

Na vier heerlijke dagen is het tijd voor mij om naar Vishakapatnam te vliegen om daar het Manasu Girl Care Center te bezoeken. Ook hier rukt de stad steeds verder op en staat het huis inmiddels aan een redelijke drukke weg waar een groot bord staat:

Als ik dat bord zie voel ik me eigenlijk best wel trots. Maar de verschillen met het Radha Kishan Home zijn groot. Allereerst is dit project veel kleinschaliger en zijn er slechts 24 meisjes in het huis. De huisvesting is een probleem. Het huidige gebouw voldoet niet helemaal meer, het is te klein en er is veel achterstallig onderhoud. Zo vallen er stukken beton uit het plafond en zijn waterleidingen en afvoer lek.

De kinderen lijken daar helemaal geen last van te hebben. Zij zijn al blij met een eigen plek en een dak boven hun hoofd. Alle meiden zeggen dan ook dat Manasu het beste is wat hen ooit is overkomen.

En die dankbaarheid laten zij graag zien en ook hier is uiteraard veel zang en dans...en dit keer ontkom ik er niet aan om hieraan deel te nemen.

Op de tweede dag breng ik bezoek aan de school waar bijna alle meisjes naar toe gaan. Hoewel het een kleine school is, was ik wel verrast over het grote aantal kinderen wat hier les krijgt.

En tijdens mijn bezoek werd ik verrast met een yoga demonstratie. Bijna niet te geloven wat dit meisje met haar lichaam kan.

Op de laatste dag in het Manasu Girl Care Center ben ik met alle kinderen naar de dierentuin gegaan. Best wel een uitdaging omdat er een behoorlijke hoeveelheid eten en drinken werd meegenomen. Daarbij is deze dierentuin is zo groot dat men er auto's toestaat om van het ene naar het andere verblijf te rijden. Wij hadden die luxe niet en deden alles dus te voet. Gelukkig vonden we al snel een heerlijke picknick plek in de schaduw, waar we het eten en drinken konden stallen.

Het was weer een heerlijke tijd, maar duidelijk werd ook wel dat het huidige huis te klein is en dat er wat gedaan moet worden aan het achterstallige onderhoud.

Inmiddels heeft Praveen, die namens Manasu het project aanstuurt ons laten weten dat we het huis er naast ook kunnen huren.

Dat betekent wel dat we wat kosten moeten maken om beide panden op te knappen. Er zullen wat reparaties aan leidingen en plafond moeten gebeuren en heel wat schilderwerk. De totale kosten zijn ongeveer INR 90.000 dat is ca. € 1.300 euro.

Zoals u wellicht weet werken wij samen met Kidpower en zij zijn bereid 2/3 van de kosten voor hun rekening te nemen en wij betalen dus 1/3 deel wat we natuurlijk graag doen.

Alles bij elkaar kunnen we stellen dat het echt heel goed gaat in beide tehuizen. Deze kinderen pakken iedere kans die ze krijgen met beide handen aan om iets van hun leven te maken. En wij kunnen met hulp van jullie donaties deze kinderen die kansen geven. In beide huizen zitten meer kinderen dan we de afgelopen 16 jaar hebben gezien. En dat betekent ook dat ons werk daar nog lang niet klaar is.

Blijf alsjeblieft Stichting Manasu en de kinderen in India steunen, zodat we ook in 2017 dit geweldige werk kunnen blijven doen.

Johan van Herk
Stichting Manasu